Registered M. 916.

ஸ்ரீ:.

வேதாந்த தீபிகை

என்னும்

ஸ்ரீ அஹோபிலமடத்து ஶிஷ்ய ஸபைப்

பத்ரிகை.

ஸம்புடம் 3.] ப்ரமாதீச ௵ தை ௴. [ஸஞ்சிகை 12.

பத்ராதிபர்:—எஸ். வாஸுதேவாசார்யர்.

1. பத்ராதிபரின் குறிப்புகள் ... ... 441.

2. ஸ்ரீ ஸ்தோத்ர ரத்நம்
ஸ்ரீ. எஸ். வாஸுதேவாசார்யர் ... ... 451.

3. தர்மவ்யாதோபாக்யாநம்
ஒரு பௌராணிகர் ... ... 458.

4. ஈச்வரபக்தனைப்பற்றிய ஒரு சிறிய கதை
வி. ராஜகோபால ஐயங்கார் ... ... 465.

5. ஸ்ரீ மடத்துப் பிரியாது ... ... 473.

ஸ்ரீ அஹோபில மடத்து ஶிஷ்ய ஸபையின் கார்யதர்ஶியால்

ப்ரதி மாஸம் ப்ரசுரம் செய்யப்படும்.

கலாரத்நாகரம் அச்சாபீஸ், சென்னை.

Copy-right reserved.

Annual Subscription Rs. 2-0-0] [Single Copy As. 3.

THE VEDANTA DIPIKA.

A MONTHLY TAMIL JOURNAL

OF

HINDU RELIGION AND PHILOSOPHY.

Editor.—S. VASUDEVACHARIAR B. A., L. T.

Vol. 3—No. 12.

January 1914.

NOTICE.

All contributions etc. should be addressed to The Editor, and all business letters, money orders etc. to The Manager, the Vedanta Dipika, 11 Kesavaperumal Sannidhi Street, Mylapore, Madras. Communications intended for publication in the succeeding issue should, as far as possible, reach the Editor not later than the 15th of the month. The Secretaries of affiliated associations are requested to send in every month advertisements and reports of meetings for publication.

Subscribers are requested to send their subscriptions for Vol. 3 as early as possible. Intending advertisers are requested to apply to the Manager for terms.

☞ பத்ரிகைக்கு விஷயங்கள் எழுதுவது "பத்ராதிபர்" என்கிற விலாஸத்திற்கும், கடிதங்கள் அனுப்புவதும், கட்டணம் கட்டுவதும், விலாஸ மாறுதல்கள் அறிவிப்பதும், மற்றெல்லா விஷயங்களும் "மானேஜர், வேதாந்ததீபிகை, கேசவப்பெருமாள் ஸந்நிதி வீதி, மயிலாப்பூர்" என்கிற விலாஸத்திற்கும் அனுப்பப்படவேண்டும்.

ஒவ்வொரு மாஸத்திலும் 15உக்குள் கிடைக்கும் விஷயங்கள் தான் அந்தந்த மாஸத்து ஸஞ்சிகையில் ப்ரசுரம் செய்யப்படும். ப்ரதி மாஸமும் பிரிவுகளின் கார்யதரிசிகள் அங்கங்கு நடக்கும் விசேஷ வ்ருத்தாந்தங்களை தீபிகையில் ப்ரசுரம் செய்யும்பொருட்டு எழுதி அனுப்பவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறோம். சந்தாதாரர்கள் எல்லாரும் மூன்றாவது வருஷச் சந்தாவை விளம்பமில்லாமல் அனுப்பவேண்டுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறோம்.

வருஷம் 1-க்குக் கட்டணம் ரூபாய் 2.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹபரப்ரஹ்மணே நம:

வேதாந்த தீபிகை

என்னும்

ஸ்ரீ அஹோபிலமடத்து ஶிஷ்யஸபைப் பத்ரிகை.

பத்ராதிபர்:—எஸ். வாஸுதேவாசார்யர்.

ஸம்புடம் 3.] ப்ரமாதீசஹஸ் தைமீ [ஸஞ்சிகை 12.

பத்ராதிபரின் குறிப்புகள்.

"த்ரிபுவனகமனம் தமாலவர்ணம் ரவிகரகௌரவராம்பரம் ததானே - வபுரலககுலாவ்ருதானநாப்ஜம் விஜய ஸகே ரதிரஸ்து மேऽநவத்யா ॥ [ஸ்ரீ பாகவதம் 1-9-33.]

ஸம்ஸ்க்ருத பாஷையின் தாத்காலிக ஸ்திதி.

"ஹிமஹததளினீவ நஷ்டசோபா வ்யஸனபரம்பரயா நிபீட்யமானா-ஸஹசரரஹிதேவ சக்ரவாகீ ஜனகஸுதா க்ருபணாம் தசாம் ப்ரபன்னா" என்று, ராவணனுடைய அசோக வனத்தில் அகப்பட்டு வாங்மனஸ்ஸுக்கு அபரிச்சேத்யமான துர்தசையை அநுபவித்து வந்த ஸீதா பிராட்டியைப் பார்த்தபொழுது, ஹநுமாந், தனக்கு உண்டான துக்கத்தை அடக்கமாட்டாமல் கதறினன். கேவலம் ஸுக ஸம்வர்த்திதையாகவும் துக்கத்திற்கு ஸர்வதா அநர்ஹையாகவும் இருந்த அந்த ஸீதை, விதி வசத்தால், பனியில் வாடின தாமரஸபுஷ்பம்போலவும், ஸஹசரனை விட்டுப் பிரிந்த பெண்சக்ரவாகப்பறவை போல

வும் கஷ்டப்படுவதைப் பார்க்கும்போது யாருடைய மநஸ்தான் உருகாமல் நிற்கும்? "ஜானகி வியோக ஜநக" என்றன்றோ ஹநுமான் தனது ஸாகா ம்ருகத் தன்மையை நினைந்து வருந்தினன்? அதே மாதிரி, ஸௌராஜ்ய பத்தோத்ஸவையான தனது விபூதியினால் மஹத்தான உந்மேஷ தஸையை ஒருகாலத்தில் அநுபவித்துவிட்டு, இப்பொழுது ஆதரிப்பவர்களின்றிக்கே அதி ஸோச்யமான துர்தஸையை அநுபவித்துவரும் இந்தக் கீர்வாண பாஷையைப் பார்க்கும் நமக்கு, அதன் குணபூர்த்தியை ஸரிவரத் தெரிந்துகொள்ளும் யோக்யதை இல்லாமலிருக்கையிலும், அளவற்ற கேதம் உண்டாகின்றது. இதிஹாஸ புராண காலங்களை விலக்கிவிட்டாலும், அவைகளைவிட ஸமீபித்தகாலங்களான போஜ மஹாராஜன் முதலியவர்களுடைய காலங்களில் இந்தப் பாஷை அதிகமான உந்நத பதவியை அடைந்திருந்தது என்பது ஸர்வ ஸம்ப்ரதிபந்நமான விஷயம். பிறகு இந்தத் தேஸத்து அரசர்களுக்கு ஒரு வித மாலிந்யம் ஸம்பவிக்கவே, ஜநங்களுக்கும் மஹத்தான கஷ்டங்கள் உண்டாகி, அதுகாரணமாக அவர்களால் வ்யவஹரிக்கப்பட்டுவந்த இந்தப் பாஷையும், பெரிய லோபத்தை அடைந்து, பஹுகாலம் பீஜமாத்ரமாக மூலைமுடுக்குகளில் அந்தர்ஹிதமாக ஜீவித்து வந்தது. கொஞ்ச காலம் முன்னே, துஷ்ட ராஜர்களால் ப்ரஜைகளுக்கு உண்டான பீடை நிவ்ருத்தமாகும்படி இந்தத் தேஸம் இங்க்லிஷ்காரர்கள் வஸமாகி, ஓடி ஒளிந்த ஜநங்கள் நிர்விஸங்கமாக வெளிவரவும் பயமின்றிக்கே ஒரு ஜீவநத்தை அவலம்பிக்கவும் ஸாத்யமானபொழுது, மறுபடியும் இந்தப் பாஷைக்கு ஸ்வல்ப ப்ரசாரம் ஸம்பவிக்க அவகாஸம் உண்டாயிற்று. இங்க்லிஷ்காரர்களும், ஜநங்களிடத்தில் ஒருவித விஸ்வாஸமுள்ளவர்களாய் வித்யாஹீநமாயிருந்த ஜந ஸாமாந்யத்திற்கு வித்யையைப் போதிப்பிக்கவேண்டுமென்று அதுவிஷயமாகச் சில ஏற்பாடுகளைச் செய்தபொழுது, இந்த ஸம்ஸ்க்ருத பாஷைக்கு அந்த வித்யாஸாலைகளில் ஸ்வல்ப ப்ராதாந்யத்தைக் கொடுத்து, வ்ருத்தியின் பொருட்டு வித்யாப்யாஸம் செய்பவர்களில் அநேகர் இந்தப் பாஷையையும் அப்யஸிக்கும்படியும் அதில் ஒரு ப்ராவீண்யத்தை ஸம்பாதித்துக்கொள்ளும்படியும் சில வ்யவஸ்தைகளைச் செய்தார்கள். அதனால் இந்தப் பாஷையின் ப்ரசாரம் கொஞ்சம் பலப்பட ஆரம்பித்தது. அப்படிப் பலப்பட்டதன் பயனாக,

இக்காலத்தில் ராஜபாஷையை அப்யஸித்திருக்கும் அநேகரில் ஸம்ஸ்க்ருதஜ்ஞாந முள்ளவர்களை நாம் காண்கிறோம். தத்தேக வ்யாபாரமாக அப்யஸிக்குமவர்களுக்கு உண்டாகும் ஜ்ஞாநம் போல த்ருடமான ஶாஸ்த்ரஜ்ஞாநம் ஸம்பவிக்காவிட்டாலும், உசிதமாகப் பாஷாஜ்ஞாநம் பஹுதூரம் ப்ரசாரமாகி யிருக்கின்றது என்பதை இந்த விஷயத்தைப் பராமர்ஶித்தவர்களெல்லாரும் ஒத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

இரண்டு மூன்று வர்ஷங்களுக்கு முன்னே, 'பாஷாபிவ்ருத்திக்கு ராஜாங்கத்தின் ஆதரவு ஹேதுவென்று நினைப்பது பிசகு; பாஷையில் உண்மையான அபிநிவேஶமுள்ளவர்கள் ராஜாங்கத்தின் ஆதரவை எதிர்பாராமலே பாஷையை அப்யஸித்துவரக்கூடும்' என்னும் தவறான ஒரு அநுமாநத்தைச் செய்துகொண்டு, இந்த ராஜதாநியின் ராஜாங்கத்தில் அதிகார விஶேஷங்களை வஹித்துவந்த நம்மவர்களில் சிலர், பர்யாலோசனை செய்யாமலே, 'வித்யாஶாலைகளில் ஸம்ஸ்க்ருத பாஷைக்கு இப்பொழுது கொடுக்கப்பட்டுவரும் ப்ராதாந்யம் இனி வேண்டுவதில்லை' என்று ஒரு மாறுதலைச் செய்துவிட்டார்கள். அது முதல் இந்த ராஜதாநி ஸம்பந்தப்பட்ட வரையில் இந்தப் பாஷைக்கு வந்திருக்கும் ஹாநியைப்பற்றி நாம் என்னசொல்வோம்? வித்யாஶாலைகளில் ஸம்ஸ்க்ருதம் படிக்கும் வித்யார்த்திகளின் ஸங்க்யையைப் பார்த்தால், இந்த மாறுதல் எவ்வளவு ப்ரதிகூலமாகப் பரிணமித்துவிட்டது என்பது நன்றாக விளங்கும். இந்த ஸ்திதி ஸமீபத்தில் மாறக்கூடியதாக இல்லை. கால வைபரீத்யமோ நமது தௌர்பாக்யமோ இம்மாதிரியான நிஷ்பத்தியை உண்டுபண்ணி விட்டது என்று நாம் தூஷ்ணீம் பாவத்தை அவலம்பித்து நிற்க வேண்டிய ஸ்திதியில் இருக்கிறோமே தவிர, வேறு விதமாக ராஜாங்கத்தாரை மறுபடியும் பூர்வ ஸ்ரத்தையை எடுத்துக்கொள்ளும்படி செய்யக்கூடிய அம்ஶமொன்றும் ஸாத்யமாகத் தென்படவில்லை.

'ஒரு பாஷை அபிவ்ருத்திக்கு வரவேண்டுமானால், அதற்கு ராஜாங்கீகாரம் அவஶ்யமோ? அப்படிப்பட்ட அங்கீகாரம் அநபேக்ஷிதம் என்று சொல்பவர்களின் அநுமாநம் தப்பான அநுமாநம் என்று சொல்வது ஏன்?' என்று ஒரு ஶங்கை ஜநிக்க

லாம். 'வஸ்து ஸ்திதியைப் பராமர்ஶித்துப் பார்க்குமவர்களுக்கு இந்த ஶங்கை ஜநிக்காது' என்பது நம்முடைய எண்ணம். லோகத்தில் வித்யாப்யாஸம் செய்வது ப்ராயேண ஒரு வ்ருத்தியை உத்தேஶித்து நடக்கிறதே தவிர, கேவலம் தததேக ப்ரயோஜநமாக நடைபெறுகின்றது என்று சொல்வது ஸாத்யமில்லை. வ்ருத்திக்குக் காரணமாகாத வித்யைகள் க்ஷயிப்பதையும், வ்ருத்திக்கு ப்ரயோஜகமாயுள்ள வித்யைகள் அபிவ்ருத்திக்கு வருவதையும் எல்லாரும் எல்லாவிடங்களிலும் காணலாம். வ்ருத்திகர்ஶிதர்களாக மஹத்தான கஷ்டத்தை அநுபவித்துக் கொண்டிருக்குமவர்கள், பசியினால் வருந்தும் தம்மையும் தமது பந்துஜநத்தையும் அநாதரித்துத் தததேக ப்ரயோஜநமாக வித்யாப்யாஸத்தில் ப்ரவ்ருத்திப்பார்கள் என்று ப்ரதீக்ஷிப்பது புத்திஶாலிகளின் க்ருத்யமாகுமோ? பசி தாஹம் அடங்குமளவு த்ரவ்யம் இருந்தாலும், போகங்களை ஸாதித்துக் கொடுக்கக்கூடிய அதிக த்ரவ்யத்தைத் தேடுவதிலும் அதற்கு உபயுக்தமான வித்யைகளை அதற்கு உபாயமாக அப்யஸிப்பதிலும் மநுஷ்யர்களுக்கு நோக்கம் இருப்பதை நாம் பார்த்ததில்லையோ? இப்படியெல்லாம் வஸ்து ஸ்திதி இருக்க, நாம் எந்தப் பலத்தை அவலம்பித்து 'வித்யாபிவ்ருத்தியில் உண்மையான அபிநிவேஶமுள்ளவர்கள், வேறு ப்ரயோஜநத்தை உத்தேஶியாமல் அந்த அபிவ்ருத்தியைத் தேட முயல்வார்கள்' என்று சொல்லக்கூடும்? இப்படிச் சொல்வதெல்லாம் வீண் வார்த்தை. இந்த ஸம்ஸ்க்ருத பாஷா ஜ்ஞாநம், எதாவது ஒரு ஜீவநத்திற்கு ப்ரயோஜநமாகாதவரையில், அது ஒருவராலும் ஆதரிக்கப்படாது, காலக்ரமேண நஶித்தேவிடும் என்பது திண்ணம்.

ஆனால், 'ஶோச்யமான இந்த ஸ்திதிக்கு யாதொரு ப்ரதீகாரமும் இல்லையோ? இந்தப் பாஷை இப்படி நஶிப்பதைப் பார்த்துக் துக்கிப்பதைத் தவிர்த்து, அதை ஜீவித்திருக்கும்படி செய்ய உபாயமொன்றும் ஸம்பவியாதோ?' என்று கேட்கலாம். 'உபாயம் ஸம்பவிக்கக்கூடும்; ஆனால், அது ஒரு ஜீவநத்தை அவலம்பித்தே நிற்கவேண்டும்' என்பதுதான் நமது ப்ரத்யுத்தரம். இந்தக் காலத்தில் இங்க்லிஷ் பாஷாப்யாஸமே வ்ருத்திக்கு முக்ய ஸாதநமாக இருக்கிறபடியால், ஸம்ஸ்க்ருத பாஷைக்கு அபிவ்ருத்தியைத் தேடுமவர்கள், அந்த இங்க்லிஷ் பாஷையைப் போ

திப்பிக்கும் வித்யாஶாலைகளில் ஸம்ஸ்க்ருத பாஷைக்கும் ப்ரா தாந்யத்தை ஸம்பாதித்துக் கொடுக்க ப்ரயத்நப்பட வேண்டும்; இல்லாவிட்டால், ஸம்ஸ்க்ருத பாடஶாலைகளை ஏற்படுத்தி அவை களில் படித்து நிஷ்பத்தியை அடையும் வித்யார்த்திகளுக்கு உசித மான வ்ருத்தியையாவது கல்பித்துக் கொடுக்கவேண்டும். இம் மாதிரியான உபாயங்களில் ஏதாவது ஒன்று ஸாத்யமானாலொ ழிய, நாம் இது விஷயமாக ப்ரத்யாஶையைக் கொள்வது வ்யர்த்த மாகவே முடியும்.

இப்பொழுது இருக்கும் ஸ்திதியில் இதுபோன்ற உபாயங் களில் ஒன்றைப்பற்றி நாம் தத்காலத்தில் சிந்திக்கக்கூடுமோ? என்பதைப்பற்றிக் கொஞ்சம் விசாரிப்போம். இங்க்லிஷ் வித்யா ஶாலைகளின் நிர்வாஹகர்கள், ஸம்ஸ்க்ருத பாஷையைப் பூர்வ மிருந்ததுபோல மறுபடியும் ஒரு ப்ரதாந விஷயமாக அங்கீகரிக்க ஸித்தமாக இல்லை யென்பது நமக்குத் தெரியும். கேவலம் ஸம் ஸ்க்ருதத்தை அப்யஸிக்கு மவர்களுக்கு ராஜாங்கத்தாருடைய ஆதரவின்றிக்கே என்ன வ்ருத்தியைக் கல்பித்துக் கொடுக்கக் கூடு மென்பதும் நமக்கு நன்றாகப் புலப்படவில்லை. ஆனால், ஆத்யந்திக நாஶத்தைத் தடுக்குமளவு ஒரு மார்க்கத்தை நாம் தேடலாம். அங்கங்கிருக்கும் தநிகர்கள் அங்கங்கே ஸம்ஸ்க்ருத பாடஶாலைகளை ஏற்படுத்தி, அவைகளில் ஸம்ஸ்க்ருத பாடம் மாத்ரமன்றிக்கே இதர ஆதுநிக ஶாஸ்த்ரம் ராஜபாஷை இவைக ளின் பாடத்தையும் நடத்திவந்து, அதனால் அப்படிப் படித்து வரு மவர்களுக்கு ஒரு வ்ருத்தியைத் தாமே ஸம்பாதித்துக்கொள்வ தற்கு உரிய ஸ்வரூப யோக்யதையை உண்டு பண்ணுவதுடன், பலவிடங்களில் வித்வத் ஸதஸ்ஸுகளைச் சேர்ப்பதிலும் அவைக ளில் சேருமவர்களுக்கு உசிதமான ஸம்பாவனையைச் செய்வதி லும் வ்யாப்ருதர்களாக இருந்தால், ஒருவாறு நமது குறை நீங்கு மென்று நாம் நினைக்கிறோம். இது அத்யந்தம் த்ருப்திகரமான உபா யமாகாவிட்டாலும், ஸ்வல்பபாகத்திலாவது ஸாதகமாகலாம். இத ற்கு உபகாரத்தைச் செய்யக்கூடிய ஶக்தியுடையவர்களெல்லாரும் இந்த ஒரு முக்யதர்மமாக நினைத்து அவஶ்யம் யதாஶக்தி உப கரிக்க வேண்டுமென்று நாம் ப்ரார்த்திக்கிறோம்.

∴ ∴ ∴

இக்காலத்திய நிலைமை.

சென்ற ஸஞ்சிகையில், 'இக்காலத்திய நிலைமை ஸகல விஷயங்களிலும் சீர்குலைந்திருக்கின்றது' என்று சில வ்ருத்தர்கள் சோகிப்பதன் ந்யாயாபந்யாயத்தைப் பற்றிக் கொஞ்சம் விசாரித்து, 'ஸாமாந்யமாக சாஸ்த்ர ஸம்பந்தப்பட்ட சில கட்டுப்பாடுகள் தளர்ச்சியை அடைந்திருந்த போதிலும், தர்மம் முழுவதும் லோபத்தை அடைந்துவிட்டது என்று சொல்வது ஸரியான வார்த்தை யாகாது' என்றும், 'சில அம்சங்களில் முற்காலத்தை விட இக்காலத்தில் ச்லாகிக்கத்தக்க சில சிஹ்நங்கள் காணப்படுகின்றன' என்றும் நிரூபித்து எழுதியிருந்தோம். அப்படி நாம் எழுதினதன் கருத்து என்னவென்றால்:—ச்ரேயஸ்ஸுக்கு விரோதிகளாயுள்ள தோஷங்களையே எப்பொழுதும் கண்ணுற்று, 'ஐயோ! இப்படிப்பட்ட ஹீந ஸ்திதி வந்துவிட்டதே! இனி நாம் எவ்விதத்தில் க்ஷேமத்தை அடையப்போகிறோம்?' என்று மஹத்தான விஷாதத்திற்குப் பாத்ரர்களாய் க்ரமமாக அநுஷ்டிக்கப்படவேண்டிய கர்மங்களில் உத்யோக மின்றிக்கே ஸதா சோகித்து நிற்பது ஜகதுபகாரகர்களின் தர்மமாகாது என்பதை வற்புறுத்த வேண்டும் என்பதுதான். மஹாஜநங்களை அடக்கியுள்ள இந்த ஜகத்தில் தோஷங்கள் ஸம்பவிப்பது ஸஹஜமே. அப்படிப்பட்ட தோஷங்கள் ஸம்பவிப்பதனால் ப்ரஜைகளெல்லாம் நாசத்தையே அடைவார்கள் என்று நாம் நினைப்பது, பரமகாருணிகனாயுள்ள இந்த ஜகந்நியந்தாவின் விஷயத்தில் கொஞ்சமேனும் ந்யாய்யமாக மாட்டாது. நமது க்ஷேமத்தையே ஸதா ஸங்கல்பித்து நிற்கும் பகவாந், நமக்குத் தீங்கை விளைவிக்கக்கூடிய ஹேதுக்கள் நம்மை ஆக்ரமித்து விடும்படி ஒருகாலும் பார்த்து வரமாட்டான்; ச்ரேயஸ் ஸாதகங்களான பலஹேதுக்களை உண்டுபண்ணி அவைகளின் அவஷ்டம்பத்தினால் நாம் நன்மையை அடையும்படியே க்ருபையோடு செய்து வருவன். அப்படிப்பட்ட நன்மையைக் கொடுக்கக்கூடிய ஹேதுக்கள் எவை? அவைகளை நாம் எப்படி அவலம்பிக்கலாம்? என்பதைப் பராமர்சித்து, அவைகளை அடைவதில் ஜநங்களை ப்ரோத்ஸாஹநம் செய்வதே எல்லாக் காலங்களிலும் எல்லாருடையவும் தர்மமாகுமே தவிர, தோஷங்களைப் பார்த்து மனங் கலங்கி ஒருவித கச்மலத்தையும் ஹ்ருதய தௌர்பல்யத்தையும் நாம் அடைவதும், இதரர்களுக்

கும் புத்தி பேதத்தை ஜநிப்பிப்பதும் தர்ம்யமாகாது ந்யாய்யமு மாகாது என்பதுதான், நம்மை இவ்விதமாக எழுதும்படி ப்ரே ரிப்பித்தது. "ஊநிவெஷிஃ ஸ்ரீயொ உஹும்" என்னும் ந்யா யமும், இந்த ஜகத்தை நியமித்து வருகிற பகவானுடைய அளவ ற்ற கருணையில் நமக்கு இருக்க வேண்டும் த்ருடமான விஶ்வா ஸமும், 'ப்ரஜைகளுக்கெல்லாம் ஆத்யந்திகமான நாஶத்தை விளை விக்குமளவு காலம் கெட்டுப்போய்விட்டது' என்று ஶோகிப் பதிலிருந்து நம்மை விலக்கவேண்டும்.

ஆனால், 'எவ்வித ஆபத் வந்தபோதிலும் அந்த ஆபத்தை ஆபத்தென்று உணராமல் க்ஷேமமென்றே பாவித்து ஆஹ்லாதப் படுவது மௌட்யமாகாதோ?' என்று ஒரு ஆக்ஷேபம் செய்யக் கூடும். 'ஆபத் வரும்பொழுதெல்லாம் ஆஹ்லாதப்படவேண்டும்' என்று நாம் சொல்லவில்லை; 'ஆபத் வந்துவிட்டதே!' என்று நிர்விண்ணர்களாய் எவ்வித கர்மங்களிலும் ப்ரயத்நமின்றிக்கே வருந்தி வாடுவது அதிக்ஷுத்ரமான கார்ய மென்று மாத்ரம் நாம் சொல்லுகிறோம். ஆபத்தைப் பெரிதான ஆபத்தாக நினையாமல் தம்தம் கர்மங்களில் ப்ரவ்ருத்தித்து நிற்கும் இதரர்களின் புத்தி யைப் பேதித்து அவர்களையும் நிருத்ஸாஹர்களாகச் செய்து அப்படியே அவர்கள் அழிந்துவிடும்படியான ஸ்திதியை அவர் களுக்குத் தேடிவைப்பது, பகவந் நிக்ரஹத்திற்கு ஹேதுவான பெரியதொரு பாபமாகும்; எது நேர்ந்தபோதிலும், நாம் விஷா தத்தை அடையாதவர்களாய் நமது தர்மங்களை அநுஷ்டித்து வருவதிலேயே எப்பொழுதும் உத்ஸாஹத்துடன் கூடியிருப் பதே ந்யாய்யம் என்பது தான் நம்முடைய கருத்து. ஆபத் நேர்ந்தால் அதற்கு ப்ரதீகாரம் தேடுவது அவஶ்யமே. இக்காலத் தில் சில தர்மங்கள் லோபத்தை அடைந்து வருகின்றன; வர்ண ஸாங்கர்யம் ஏராளமாக நடக்கின்றது; இன்னும் இவை போன்ற சில கெடுதிகள் அநேக இடங்களில் வேர் ஊன்றிப் பெரிய ஹாநி களுக்குக் காரணமாகின்றன என்பதை நாம் உணராதவர் அல்லர். நம்மால் ஸாமாந்யமாகக் குணமென்று எடுத்துக் கூறப்பட்ட ஜ்ஞாந ப்ரசார விஷயத்திலும், அதிகாரி அநதிகாரி பேதமில்லா மலே மிதமான புத்தி பரிபாகத்தை யுடையவர்களும் ஸர்வ ஸாமாந்யமாக ஸகல க்ரந்தங்களையும் படிக்க ப்ரயத்நப்பட்டு அத னால் சில தீமைகளை விளைவித்துக்கொள்வதும், ஸ்வல்ப வித்

யையை அறிந்து அதனுல் கொஞ்சம் ஜ்ஞாநத்திற்கு விகாஸம் ஏற்பட்டவுடன் சிலர் அது காரணமாக விநயம் முதலிய நற்குணங்களை இழந்து மதாந்தர்களாய் இதரர்களைத் திக்கரிப்பது தம்மை ஸர்வஜ்ஞர் போலப் பாவிப்பது இத்யாதியான துர்குணங்களை ஸம்பாதித்துக் கொள்வதும், மற்றும் சிலர் ஜ்ஞாநமே பெரிதென்றும் ஸர்வபூத ஸௌஹார்த்தமே ச்லாக்யமென்றும் எண்ணி நமது அபிவ்ருத்தியின் பொருட்டு மஹர்ஷிகளால் விதிக்கப்பட்டுள்ள சில நியமங்களைக் கைதவறவிட்டு இரண்டு விதங்களிலும் ப்ரஷ்டர்களாய்த் தடுமாறுவதும் நமக்குத் தெரியாத விஷயமல்ல. ஜ்ஞாந ப்ரசாரத்திற்கு ஹேதுவாயுள்ள அநேக நன்மைகளை நமக்குக் கொண்டுவந்த பாச்சாத்யர்களின் ஸம்பர்க்கத்தால், நாம் நமக்கு ஸாதாரணமாயிருந்த ஶுத்தமான நடை உடை பாவனைகளை இழந்து, நம்முடைய யோக்யதைக்கு மீறி, அதிமாத்ரம் உத்தமமான ஆஹாரங்கள் மஹார்க்கமான அலங்காரங்கள் விலையுயர்ந்த வஸ்த்ரங்கள் இத்யாதியான அநுசித போகங்களில் ஓர் ஆஸ்தையைக் கொண்டு, அந்தப் போகங்களை அடையும் பொருட்டுக் கார்யாகார்ய விவேகமின்றிக்கே ப்ரவ்ருத்திகளைச் செய்வதையும், அந்தப் போகங்கள் கிடைக்கா விட்டால் அதனுல் வீணில் வருந்தித் துக்கிதர்களாக ஆவதையும் நாம் நன்ருக உணர்வோம். இப்படி உணர்ந்த போதிலும், இவைகளின் ஆக்ரமத்தால் ச்ரேயஸ்ஸில் நைராச்யத்தை அடைவது புருஷ லக்ஷணமன்று என்றும், இந்தத் தீமைகளை யதாஶக்தி நிவ்ருத்தித்து இங்கு மங்கும் தென்படும் நன்மைகளை த்ருடமாகவும் பலமாகவும் செய்து ப்ரஜைகளை அவைகளில் உத்ஸாஹமுள்ளவர்களாகச் செய்பவர்களே ஸரியான உபகாரகர்க ளாவார்களென்றும் நாம் அபிப்ராயப் படுகிறேம். ‘கலிகாலம்’ என்று இந்தக் காலத்தை மிக்க இகழ்ச்சியுடன் பேசுமவர்கள் பெரியதொரு பிசகு செய்கிருர்கள் என்பது நம்முடைய நிர்ணயம்.

∴ ∴ ∴

ராஜத்ரோஹிகளின் ஸாஹஸ க்ருத்யங்கள்.

ராஜத்ரோஹமே இன்னது என்று தெரியாமல் இருந்த நமது தேஶத்தின் ஒரு பாகமாகிற பங்காளத்தில், கொஞ்ச காலமாக ராஜத்ரோஹத்தை ஸூசிப்பிக்கும் சில கார்யங்கள் நடைபெற்று வருகின்றன என்பது எல்லாருக்கும் தெரிந்த விஷயம். இர

ண்டு மூன்று வர்ஷங்களுக்கு முன்னே, நிரபராதிகளான அநேக ராஜஸேவகர்கள், சில த்ரோஹிகளால் அப்ரதீக்ஷிதமாகத் திடீரென்று சுடப்பட்டு ம்ருதியை அடைந்தார்கள். சென்ற வர்ஷத்தில், நமது வைஸ்ராயாகிற லார்ட் ஹார்டிஞ்ஜ் என்னும் தர்மாத்மா, ஒரு மஹா பாபியினுடைய தௌஷ்ட்யத்தால் அடிபட்டு வருந்தினர். அடிக்கடி அந்தப் பங்காளத்தி லுள்ள அநேக ஸாத்விகர்களும் இந்தத் துஷ்டர்களுடைய அவிநயத்திற்குப் பாத்ரமாகி மஹத்தான க்லேசத்தை அநுபவிக்கிறார்க ளென்று கேள்விப்படுகிறோம். இப்பொழுது, நளது ஜநவரி மாஸம் 19உ ஸாயம் 8 - 15 - மணிக்கு ந்ருபேந்த்ர நாத கோஷன் என்னும் ஒரு போலிஸ் இன்ஸ்பெக்டர், தனது திந க்ருத்யம் முடிந்து கச்சேரியிலிருந்து திரும்பி வீட்டுக்குப் போகுங்கால், மத்யே மார்க்கத்தில் ஒளிந்திருந்த சில துஷ்டர்களால் சுடப்பட்டு அந்த க்ஷணத்திலேயே ப்ராண வியோகத்தை அடைந்தானென்று ஸமாசாரம் வந்திருக்கின்றது. அவனுடன் வந்த ஒரு ஸேவகன் சுட்டவர்களைத் துரத்திக்கொண்டு ஓடினதாகவும், அது பார்த்திருந்த ப்ராஹ்மண னொருவனும் இன்னும் சில பெயருமாகத் தைர்யத்துடன் அந்தக் காதகர்களில் ஒருவனைப் பிடித்துவிட்டதாகவும், அப்படிப் பிடிபடுவதற்கு முன்னே அநியதமாக அவர்கள் சுட்டதனால் வழியில் போய்க்கொண்டிருந்த ஒரு பாலன் அடிபட்டு இறந்துவிட்டதாகவும் ஸமாசாரம். இவையெல்லாம் மஹத்தான அபந்யாயங்களே. ஐரோப்பாவி லுள்ள ரஷ்யா முதலிய சில தேசங்களில் உன்மத்த ப்ராயர்களாயுள்ள சிலர், ஒன்றுசேர்ந்து, 'ராஜா என்று ஒருவனை நாம் அங்கீகரிப்பது ஸரியன்று; ராஜாவையும் அவனைச் சேர்ந்தவர்களையும் ஸமயத்தை ப்ரதீக்ஷித்திருந்து கொல்வதே நமது தர்மமாக இருக்கவேண்டும்' என்று ஒரு நிர்ணயத்தைச் செய்துகொண்டு அதி துர்விநீதர்களாக ஸஞ்சரிக்கிறார்க ளென்று நாம் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். அந்தக் கெட்ட எண்ணம் நமது தேசத்திலும் ப்ரவேசித்திருக்கின்றது என்பதைப் பார்க்க நமக்கு அளவற்ற சோகம் ஜநிக்கின்றது. எல்லாருக்கும் அத்யந்தம் ஜுகுப்ஸாவஹமாகவும் ஸ்வபாவத்திலேயே அதிதுஷ்டமாகவு முள்ள இந்த அவிநயத்தைக் கண்டிக்க ராஜாங்கத்தார் தகுந்த முயற்சியை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டியது அவச்யமே. அந்த முயற்சியில், அபந்யாயத்தை ஸஹிக்காத ஸகல ப்ரஜைகளும் தங்களால் இயன்ற

மட்டும் ராஜநங்கத்தாருக்கு ஸஹாயம் செய்வார்கள் என்பதில் ஆக்ஷேப மில்லே. ஆனால், ஒன்றுமாத்ரம் ராஜாங்கத்தாருக்கு நாம் விஜ்ஞாபநம் செய்துகொள்ள வேண்டியது உண்டு: இந்தத் தேசத்து ஸ்திதியை நன்ருக அறியாமல் இருக்கும் சில ஆங்க்ல பௌமர்கள் சொல்லும் வார்த்தையைக் கேட்டு ப்ரஜைகள் எல்லாரிடத்திலுமே ராஜாங்கத்தார் ஓர் அதிசங்கையை மனங்கொள்ளக்கூடாதென்றும், இந்த ராஜத்ரோஹரூபமான தௌஷ்ட்யம் ப்ராந்தர்களான சில அவிவேகிகளிடம் மட்டும் இருக்கின்றதே தவிர ப்ரஜா ஸாமாந்யம் பாப பீருக்களாகவும் சாஸ்த்ர வச்யர்களாகவும் இருக்கிருர்களென்றும், சில விடங்களில் சில துஷ்டர்கள் செய்யும் அக்ரமத்திற்காக ஜந ஸாமாந்யத்திற்கு உபத்ரவ கரங்களான சட்டங்களே விதிப்பது தர்ம்யமாகாது, அநிஷ்டமாகவும் பர்யவஸிக்கலாமென்றும் நாம் விஜ்ஞாபநம் செய்து கொள்ளுகிருேம்.

∴ ∴ ∴

தீபிகையின் மூன்ருவது அப்த பூர்த்தி.

இந்த வர்ஷத்திய இந்தப் பன்னிரண்டாவது ஸஞ்சிகையுடன் நமது பத்ரிகைக்கு மூன்ருவது வர்ஷம் பூர்த்தியாகின்றது என்று நமது சந்தாதாரர்கள் அறிவார்கள். எவ்விதத்திலாவது இந்தப் பத்ரிகை யாருக்காவது உபகாரகமாக இருந்திருக்குமோ? என்பதைப் பற்றி நமக்கு ஒருவித நிச்சய புத்தியும் இது வரையில் உண்டாகவில்லே. அநேக தோஷங்களும் ந்யூநதைகளும் இதில் இருந்திருக்கலாம் என்னும் அதிசங்கை மாத்ரம் நமக்கு உண்டு. அப்படி இருக்கையிலும், பல ஆஸ்திகர்கள் மிக்க க்ருபையுடன் இதை ஆதரித்துவருகிருர்கள் என்பது, நமக்கு ஒரு வித தைர்யத்தை உண்டுபண்ணி இன்னும் இந்த வ்யாபாரத்தில் ப்ரவ்ருத்திக்கும்படி தூண்டுகின்றது. இது வரையில் இதன் குறைவுகளே மிகுந்த பொறுமையுடன் எல்லாரும் பொறுத்து வந்ததுபோல இனியும் பொறுத்து வரவேண்டுமென்று நாம் மிக்க வணக்கத்துடன் ப்ரார்த்திக்கிருேம். இந்தப் பத்ரிகைக்கு விஷய ப்ரதாநம் முதலிய பரமோபகாரத்தைச் செய்த வித்வாங்களிடத்திலும், இன்னும் இதன் ஸாதுத்வத்திற்கு உபகாரகர்களாக இருந்த மற்றை மஹாங்களிடத்திலும் மிக்க க்ருதஜ்ஞதை யுள்ளவர்களாக இருக்கிருேம் என்பதை இப்பொழுது இதனல் விஜ்ஞாபநம் செய்துகொள்ளுகிருேம்.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹 𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌨𑌮𑌃.

ஸ்ரீ ஸ்தோத்ர ரத்நம்.

𑌤𑍍𑌵𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌜𑌗𑌦𑍁𑌦𑍍𑌭𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿
𑌪𑍍𑌰𑌣𑌾𑌶𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌵𑌿𑌮𑍋𑌚𑌨𑌾𑌦𑌯𑌃 ।
𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌲𑍀𑌲𑌾 𑌵𑌿𑌧𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕𑌾𑌃
𑌤𑍍𑌵𑌦𑍀𑌯𑌗𑌮𑍍𑌭𑍀𑌰𑌮𑌨𑍋𑌽𑌨𑍁𑌸𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃 ॥ **20.**

---

20. இதுவரையில் 'எம்பெருமானுடைய விபூதிகளும் குணங்களும் அளவற்றவைகள்; அவைகளில் ஒவ்வொன்றும் நிரதிஶயமான மஹிமையை உடையது' என்று சொல்லப்பட்டது. இப்பொழுது 'அப்படி அபரிச்சேத்யமாயுள்ள குணங்களும் விபூதிகளும், எம்பெருமானுக்கு லீலார்த்தமாக உபயுக்தங்களாக இருக்கையிலும், அவனை ஆஶ்ரயிக்கும் பக்தர்களுடைய ஆநந்தத்திற்காகவே முக்யமாக உபயோகப்படுகின்றன' என்று சொல்லப்படுகிறது.

𑌜𑌗𑌦𑍁𑌦𑍍𑌭𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌣𑌾𑌶𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌵𑌿𑌮𑍋𑌚𑌨𑌾𑌦𑌯 𑌭𑌵𑌲𑍀𑌲𑌾𑌃, 𑌤𑍍𑌵𑌦𑍀𑌯𑌗𑌮𑍍𑌭𑍀𑌰𑌮𑌨𑍋𑌽𑌨𑍁𑌸𑌾𑌰𑌿𑌣 𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕𑌾 𑌵𑌿𑌧𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍍𑌵𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 (𑌕𑍃𑌤𑍇) 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥ - [ஜகத்தின் ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹாரம் மோக்ஷம் முதலிய உன்னுடைய லீலைகளும், அகாதமான உன்னுடைய ஸங்கல்பத்தை அநுஸரித்தும் வேதத்திற் சொல்லப்பட்டுமுள்ள விதி பாகங்களும் இவையெல்லாம் உன்னை ஆஶ்ரயித்திருக்கும் பக்தர்களின் அநுக்ரஹத்திற்காகவே ஏற்பட்டிருக்கின்றன.] 'ஹே பகவந்! அநந்தங்களான குணங்களையும் விபூதிகளையும் வஹிக்கிறவன் நீ; அவைகளை அநுபவிக்குமவர்கள் நாங்கள். எங்களை அநுக்ரஹிக்க வேண்டுமென்றன்றோ நீ மிக்க கருணையுடன் வேதாதிகளில் விதி நிஷேதங்களை நிய

மித்திருக்கிறாய்? உன்னுடைய அதிகம்பீரமான ஸங்கல்பத்தின் மஹிமை யாரால் அறியக்கூடும்?' என்பது கருத்து.

எம்பெருமானிடத்திலுள்ள குணம் முதலியவற்றையும் அவனுடைய ஜகத்காரணத்வத்தையும் ஒத்துக்கொள்ளாம லிருக்கும் சிலர், 'எம்பெருமானுக்கு இவையொன்றும் உபபந்ந மாகாது. ஏனென்றால், இவை அவனுக்கு உண்டானால், அவனுடைய அல்லது இதரர்களுடைய ப்ரயோஜநத்திற்காக இவை இருக்கவேண்டும்; அவனுடைய ப்ரயோஜநத்திற்காக இருக்கின்றன என்று ஒத்துக்கொண்டால் அவன் அபூர்ணன் என்று ப்ரஸங்கிக்கும்; பூர்ணன்விஷயத்தில் தன்னுடைய ப்ரயோஜநத்திற்காக வேண்டியது என்பது ஸம்பவியாதன்றோ? மற்றவர்களுடைய ப்ரயோஜநத்திற்காக இருக்கின்றன என்றால், ஸம்ஸாரம் துக்கமயமாகிறபடியால் அதுவும் ஸம்பவியாது; துக்கமயமான வஸ்து ப்ரயோஜநத்தின்பொருட்டு ஆகாதன்றோ? இரண்டும் ஸம்பவியாததாலால், எம்பெருமானுக்கு இரண்டும் அநுபபந்நம்' என்று ஓர் ஆக்ஷேபம் செய்கிறார்கள். இதற்கு ஸமாதாநமாக, ஸ்ரீ ஆளவந்தார், 'ஸ்வார்த்தமாகவும் பரார்த்தமாகவும் இரண்டு விதத்திலும் இந்த ஜகத்வ்யாபாரம் எம்பெருமானுக்கு உபபந்நமாகும்' என்று இவ்விடத்தில் அருளிச்செய்கிறார். எம்பெருமான் அவாப்த ஸமஸ்த காமனாகவும் பரிபூர்ணனாகவும் இருக்கையிலும், இந்த ஜகத்வ்யாபாரத்தால் ஒருவிதமான லீலையை அவன் அநுபவிப்பது உபபந்நமே என்று, "லோகவத்து லீலாகைவல்யம்" என்னும் ஸூத்ரத்தில் ஸ்ரீ ஸூத்ரகாரர் அநுக்ரஹித்திருக்கிறார். லோகத்தில், ஸப்த த்வீபவதியான இந்தப் பூமி முழுவதையும் அதிஷ்டாநம் செய்துகொண்டும் ஸம்பூர்ணமான ஐச்வர்ய வீர்ய பராக்ரமங்களை உடையவனாயு முள்ள ஒரு மஹாராஜனுக்கும் கந்துகம் முதலிய ஆரம்பங்கள் கேவல லீலைக ப்ரயோஜநங்களாக ஆவதுபோல, பரத்வத்தை வஹித்துவரும் ப்ரஹ்மத்திற்கும் அவனது ஸங்கல்ப மாத்ரத்தினால் ஏற்படும் ஜகத் வ்யாபாரம் முழுவதும் அவனது லீலார்த்தமே ஆகக் கூடும் என்பது தான், ஸூத்ரகாரரின் அபிப்ராயம். தவிரவும், நாம் ப்ரத்யக்ஷீகரிக்கும் இந்த ப்ர

பஞ்சம் அதிகோரமான துக்கங்களுடன் கலந்திருந்தாலும், ஜீவ கோடிகளுடைய கர்மாநுகுணமாகவும் அவைகளின் உத்தாரணத் திற்காகவும் அது ஸ்ருஷ்டிக்கப்படுகிறபடியால், ஈஸ்வரனுடைய இந்த ஜகத் வ்யாபாரம் அந்த ஈஶ்வரனுக்கு லீலையாக ஆவதுடன் ஜீவாத் மாக்களுடைய ப்ரயோஜநத்தின்பொருட்டும் ஆகின்றது என்பது ஸித்தம். ஆகையால், ஜகத் வ்யாபாரத்தை ஈஸ்வரனிடத்தில் அநுப பந்நமென்று சொல்லுமவர்களின் வாதம் நிலைபெறக் கூடியதன்று. இப்படி இரண்டுவித ப்ரயோஜநமும் உண்டு என்பதைத் திருவுள் ளத்தில் வைத்துக்கொண்டே ஸ்ரீ ஆளவந்தார், 'லீலா:' என் னும் பதத்தையும், 'தஷாஶ்ரிதாநாம் க்ருதே ஹவஷி' என் னும் வாக்யத்தையும் ப்ரயோகித்திருக்கிறார்.

ஜகதுத்பவஸ்திதிப்ரணாஶஸம்ஸாரவிமோசநாதய ஹவ லீலா: - 'உத்பவம்' 'ஸ்திதி', 'ப்ரணாஶம்' ஆகிய இந்த மூன்று பதங்களும், ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹாரங்களைக் குறிக் கின்றன. ஸாதாரணமாக இந்த மூன்று பதங்களுக்கும் உத் பத்தி ஸ்திதி நாஶம் என்னும் அர்த்தங்கள் தாம் கிடைக்கும்; இவ்விடத்தில், உத்பத்தியைச் செய்வது (அதாவது - ஸ்ருஷ் டிப்பது), ஸ்திதியைச்செய்வது (அதாவது - காப்பாற்றுவது), நாஶத்தைச்செய்வது (அதாவது - ஸம்ஹரிப்பது) என்னும் அர்த்தங்களில் அவைகள் ப்ரயோகிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று நாம் அறியவேண்டும். ஸம்ஸாரவிமோசநம் என்றால் மோக்ஷம் என்று அர்த்தம். 'இவை முதலிய' என்னும் அர்த்தத்தைக் கொடுக் கக்கூடிய 'ஆதி' ஶப்தம், ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்ட வஸ்துக்களுள் பக வான் அநுப்ரவேஶம் நியமநம் முதலியவற்றைச் செய்வதையும், அவதாரங்களைச் செய்வதையும் குறிக்கின்றது. 'லீலைகள்' என் னும் பதம், கீழ்க்கூறியபடி இந்த வ்யாபாரம் முழுவதும் பகவா னுக்கு ஸ்வார்த்தமாகவும் ஆகின்றன என்பதைக் குறிக்கின்றது.

கவதீய ஗ம்பீர மநோऽநுஸாரிண ஹவ வெதிகா வியயஸ்ய - இவ்விடத்தில் 'மநஸ்' என்னும் பதத்திற்கு 'ஸங் கல்பம்' என்று அர்த்தம். 'கம்பீரமான மநஸ்' என்றால், மற்

நமோ நமோ வாங்மநஸாதிபூமயே
நமோ நமோ வாங்மநஸைகபூமயே ।
நமோ நமோ‌உநந்தமஹாவிபூதயே
நமோ நமோ‌உநந்ததயைகஸிந்தவே ॥ 21.

றை எவராலும் அறியக்கூடாத தாகவும் எவ்விதத்திலும் அபேக்ஷா ப்யமாகவு முள்ள ஸங்கல்பம் என்று அர்த்தம். வேதத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் விதிபாகங்க ளெல்லாம் அப்படிப்பட்ட ஸங்கல்பத்தை அநுஸரித்திருக்கின்றன என்பது,

"ஶ்ருதி: ஸ்ம்ருதிர் மமைவாஜ்ஞா"

இத்யாதியான வாக்யங்களிலிருந்து தெரிகின்றது.

த்வதாஶ்ரிதாநாம் (க்ருதே) பவந்தி - உன்னை ஆஶ்ரயிக்கு மவர்களின் ப்ரயோஜநத்தின் பொருட்டே ஆகின்றன. இப்படிக் கீழ்ச் சொல்லப்பட்டுள்ள அபரிமித குண விபூதிகளின் மஹிமையை அநுபவிக்க ஒருவரும் இல்லாவிட்டால், அவைகளெல்லாம் காநநத்தில் காயும் நிலாப்போல ஆகிவிடுமன்றோ? 'பவந்தி' என்னும் நிகழ்காலவினையினால், ஒவ்வொரு கல்பத்திலும் இந்த ஸ்திதி அநுவ்ருத்தித்து வருகின்றது என்பது ஏற்படுகின்றது.

21. ஸ்தோத்ரம் ஆரம்பித்தது முதல் இதுவரையில், பகவானுடைய பரதவத்தையும் ஸௌலப்யத்தையும் பலவாருகப் புகழ்ந்துகூறி அவனுடைய குணங்களுடையவும் விபூதிகளுடையவுமான ஆநந்த்யத்தை ப்ரபஞ்சித்துவிட்டு, இப்பொழுது, 'இப்படி ஸர்வ ஶக்தனுகவும் நம்முடைய அஸாதாரண ஸ்வாமியாகவும் அத்யந்தம் ஸ்வதந்த்ரனுகவும் அளவற்ற ஸௌலப்யத்துடன் கூடினவனுகவு முள்ள அவன்விஷயத்தில் நாம் செய்யவேண்டிய வ்ருத்தி, அவனை ஶரணமாக அடைவதே தவிர மற்றொன்றுமில்லை' என்பதைக் காண்பித்துக்கொண்டு ஸ்ரீ ஆளவந்தார், அப்படிப்பட்ட வ்ருத்தியைத் தாமே இந்த ஶ்லோகத்தால் அநுஷ்டித்துக் காட்டுகிறார்.

வாங்மநஸாதிபூமயே (துப்யம்) நமோ நம:; வாங்மநஸைகபூமயே (துப்யம்) நமோ நம:; அநந்தமஹாவிபூ-

தயே (தாஹ்யம்) நமோ நம: ; ஸுலபாயாயையஸேவ்யாயைவ (தாஹ்யம்) நமோ நம: ॥ - [ஸாமாந்யமாக வாங் மநஸ்ஸுக்கு எட்டாதவனாகவும், உன்னுடைய அநுக்ரஹத்தைப் பெற்றுள்ள தந்யர்களின் விஷயத்தில் வாங் மநஸ்ஸுக்கு ஒரே விஷயமாகவும், அநந்தங்களான மஹா விபூதிகளை உடையவனாகவும், அளவற்ற தயைக்கு ஒரே ஸிந்துவாகவுமுள்ள உன்னை நான் ஶரணமாக அடைகிறேன்.]

வாஙுநஸாதிதூராய - வாக்குக்கும் மநஸ்ஸுக்கும் எட்டாமலுள்ள. பரமயோகிகளாலும் இப்படிப்பட்டவனென்று பரிச்சேதிக்க முடியாத உனக்கு என்று தாத்பர்யம்.

"யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே அப்ராப்ய மநஸா ஸஹ"

[மேன்மேல் சொல்லிப்போயும் எவனொருவனை எட்டக் கூடாமல் வாக்கும் மநஸ்ஸும் திரும்பிவருகின்றனவோ] என்றும்,

"யத்வாசாऽநப்யுதிதம்"

[எந்த ஒரு வஸ்து வாக்கினால் இப்படிப்பட்டது என்று சொல்லக் கூடவில்லையோ] என்றும் ஶ்ருதிகள் ப்ரஹ்மத்தின் மஹிமையைப் பற்றிப் பேசுகின்றன.

வாஙுநஸைகஸேவ்யாய - 'கீழ்ச் சொல்லியபடி, பகவாந், வாக்குக்கும் மநஸ்ஸுக்கும் எட்டாதவனாக இருப்பானானால், ஒருகால் அத்யந்தம் அகோசரனாகி விடுவானே! அவனை ஆஶ்ரயிப்பதனால் என்ன ப்ரயோஜந முண்டாகக்கூடும்?' என்னும் ஶங்கை வருமோவென்று நினைத்து, 'அப்படிக்கன்று ; அவன், தன்னை ஆஶ்ரயித்தவர்களின் விஷயத்தில் ஸர்வ ஸுலபனாக இருக்கிறான் ; அப்படி ஆஶ்ரயிக்குமவர்களுடைய வாக்கும் மநஸ்ஸும் அவனை எட்டுகின்றனவென்பது மாத்ரமன்றிக்கே அவைகள் அவனைத் தவிர்த்து மற்றை எதையும் விஷயீகரிக்கமாட்டா' என்று இந்தப் பதத்தால் அருளிச்செய்கிறார். கோப கோபிகாதிகள் விஷயத்தில் நாம் இந்த ஸௌலப்யத்தைப் பார்த்திருக்கிறோமன்றோ? தவிரவும், ஶ்ருதியிலேயே,

"ஸவெ֊ வெஊா யதஉ௭௭நஜி"

"ஸவெ֊ வெஊா யமெத்ரு௯ம் ஹவஜி"

என்று வேதவாக்யங்களெல்லாம் அவனைப்பற்றியே பேசுகின்றன என்று சொல்லியிருக்கிறபடியால், அவனுக்கு வாங்மநஸைகபூமித்வம் இவ்வாறும் ஸம்பவிக்கக்கூடும்.

௯நஜஉஹாவிஹ-ஏதயெ - 'என்ன காரணத்தினால், அவன், வாக்குக்கும் மநஸ்ஸுக்கும் எட்டக்கூடாதவனாக இருக்கிறான்?' என்றால், 'அவனுடைய விபூதிகள் அநந்தங்களன்றோ?' என்னும் ஸமாதாநத்தை இந்தப் பதம் ஸூசிப்பிக்கின்றது.

௯நஜ உயெ௯ ஸிம்யவெ - கீழ்ப் பதம் ஸர்வ விபூதி ப்ர கர்ஷத்தைக் குறிப்பதுபோல, ஸர்வகுண ப்ரகர்ஷத்தைக் குறிக்கும் இந்தப் பதம், அவன் ஆஸ்ரிதர்களின் விஷயத்தில் வாங்மநஸைகபூமியாக இருப்பதற்கு உரிய காரணத்தைக் காண்பிக்கின்றது. 'தயைக்கு ஓரே ஸமுத்ரம்' என்று சொல்வதன் தாத்பர்யம், அவனது தயை ஸமுத்ரம்போல அக்ஷோப்யம் என்பது தான். இவன் துஷ்டர்களை நிக்ரஹிப்பதும் அவர்கள் விஷயத்திலும் தன்னை ஆஸ்ரயித்தவர்கள் விஷயத்திலும் அவன் வைத்திருக்கும் தயையினால் ஏற்படுகிறபடியால், அந்த நிக்ரஹமும், அவனுக்குள்ள தயையைக் காண்பிக்கின்றதே தவிர அவனுக்கு நைர்க்ருண்யமுண்டு என்று சொல்வதற்கு ஹேதுவாகாது.

நமொ நமஃ - திரும்பத் திரும்ப நமஸ்கரிக்கிறேன். எம்பெருமானுடைய குண விபூதிகளின் ஆநந்த்யத்தை அநுபவித்து அந்த அநுபவத்தினால் உண்டாகும் ஆநந்தம் தாங்கமாட்டாமல், 'நமோ நமஃ' என்று திரும்பத் திரும்ப நமஸ்கரிக்கிறார். 'நமஃ' என்னும் பதம் அஹங்கார மமகார நிவ்ருத்தியைக் குறிக்கின்றது என்று பெரியோர்கள் சொல்லுகிறார்கள்; அதாவது - 'நாம் செய்கிறோம்' 'இது நம்முடையது' என்னும் ஜ்ஞாநம் அஹங்கார மமகாரங்கள்; அவைகளை விட்டு 'பகவாந் செய்து கொள்ளுகிறான்' 'ஸர்வமும் பகவானுடையது' என்னும் ஜ்ஞாநத்தை அவலம்பிப்பதுதான் அவைகளின் நிவ்ருத்தி; இதுதான் 'நமஃ'

APPENDIX.

IN THE COURT OF THE SUBORDINATE JUDGE, NEGAPATAM.

O. S. No. 94 of 1913.

1. Dewan Bahadur T. T. Rangachariar, B.A., B.L. and six others } *Plaintiffs.*

Versus

1. Sri Van Satakopa Sri Parankusa Yatindra Mahadesikan and two others. } *Defendants.*

The Plaintiffs above named beg to state as follows under:

1. The Ahobilam Mutt is an ancient, religious and charitable institution founded more than 500 years ago for inculcating the principles of the Visishtadvaitic school of Vedanta philosophy and for imparting spiritual instruction to the disciples of the Mutt who are Sri Vaishnavas. It has a large number of disciples throughout the Madras Presidency as well as in the province of Mysore, Hyderabad and elsewhere.

2. The presiding deity of the Mutt is Sri Lakshmi Nara simhaswami of the Ahobilam temple, in the Kurnool District. The said Lakshmi Narasimhaswami owns extensive moveable and immoveable properties in several districts of the Madras Presidency and in other places.

3. According to immemorial usage the Mutt is managed by a Jeer, who is an ascetic, who has renounced the world, who is chosen from among the disciples of the Mutt for his great piety and learning and who is held in great veneration by all Vaishnavites on account of his position as the foremost religious preceptor among them. The Jeer is *ex-officio* the Trustee of the said Ahobilam temple, and the tradition runs that Sri Adi Van

Satakopa Swami the first Jeer of this Mutt was given Sanyasam directly by God Sri Lakshmi Narasimha under whose command the Mutt was founded for the spiritual benefit of the disciples. As such Trustee, the Jeer is in possession and management of all the moveable and immoveable properties, belonging to the said Sri Lakshmi Narasimhaswami and to the various pagodas attached to the said Mutt.

4. The Plaintiffs and the other disciples of the Mutt are deeply interested in the due administration of its temporal and spiritual affairs, the Mutt being according to usage *Sishyadhinam*, that is, under the control of the disciples. The body of disciples, being the beneficiaries for whose spiritual and temporal benefit the Mutt has been founded, are by the immemorial usage governing the Mutt, entitled as such to select a successor to the Jeership of the Mutt whenever there is, or is likely to be, a vacancy in the said office.

5. According to the immemorial usage of the Mutt, whenever a successor has to be appointed during the lifetime of the Jeer, such appointment is made in the manner following; *that is to say*, notice is given at the instance of the Jeer or of the disciples of the Mutt, calling for a general meeting of all the disciples at the place where Sri Lakshmi Narasimhaswami is for the time being located, for the purpose of electing a successor. The disciples who in response thereto assemble together at such place, either unanimously or by a majority select a fit and proper person for the office among the disciples of the Mutt and announce their choice to the Jeer. The Jeer approves of such choice and makes the person so selected a Sanyasi and instals him as Jeer by adopting the usual ceremonies observed on such occasions in accordance with the usage of the Mutt

6. If no such appointment takes place during the lifetime of the Jeer as aforesaid, it has been the custom of the prominent disciples present at the place where Sri Lakshmi Narimhaswami, the presiding deity of the Mutt, is for the time being located, to convene a meeting of all the disciples at such place, and the disciples so assembled together select, from among the disciples, a fit and proper person as successor who thereupon becomes a Sanyasi and the lawful Jeer of the Mutt.

7. The plaintiffs state that according to the usage of the Mutt, a Jeer can be appointed only in one of the two modes aforesaid and that any appointment not so made is null and void and incapable of conferring on the appointee the status of Jeer of the Mutt. The Jeer has no right, independently of the disciples, to appoint a successor to the office of the Jeership to the Mutt.

8. While such has been the immemorial and well-recognised custom of the Mutt, the late Sri Srinivasa Satakopaswami, the 38th Jeer of the Mutt, and predecessor of the 1st Defendant, secretly and without the knowledge of the disciples, left a will dated 7th May 1909, whereby he directed that the 1st Defendant should be the successor. After the death of the said Sri Srinivasa Satakopaswami, the disciples who assembled together at Narasimhapuram, where Sri Lakshmi Narasimhaswami was then located, protested against the validity of the appointment of the 1st Defendant under the said will. But as the 1st Defendant was a pious and devout person the disciples appointed him as Jeer, ignoring his claim under the said will. The first Defendant accepted such appointment by the disciples, became a Sanyasi and the lawful Jeer of the Mutt.

9. In or about the end of September 1910, the 1st Defendant became seriously unwell and several of the prominent disciples were anxious to have a successor forthwith appointed during the lifetime of the 1st Defendant. Accordingly in the beginning of October 1910, a meeting of the disciples was duly held at Narasimhapuram, a village in the Kumbakonam Taluk, and the disciples assembled unanimously selected three persons from among the disciples, as fit to hold the office of the Jeer, and informed the 1st Defendant of the said selection and requested him to instal any one of the three at his option as the next Jeer of the Mutt. Similar meetings were also held on subsequent occasions at Tanjore and other places where similar resolutions were passed selecting certain fit persons for the office and the 1st Defendant was requested to instal one of them as Jeer. The 1st Defendant, however, promised to consider the request so made and do what was proper in accordance with the usage of the Mutt.

10. In or about January 1913, the 1st Defendant again became seriously ill and the Plaintiffs learn that he has thereupon executed

on or about 19th January 1913 a will, which has been registered, by which he has unlawfully directed that the 2nd Defendant should be the successor to the office of the Jeer and after him the 3rd Defendant. The 1st Defendant on the following day took the preliminary steps for making the 2nd Defendant a Sanyasi and has initiated him in the Presha Mantram and the 2nd Defendant has ever since been residing in the Mutt at Mannargudi.

11. The 4th Plaintiff and several other disciples, as soon as they learnt of the said act of the 1st Defendant, waited upon him in February 1913 at Mannargudi and protested against his attempting by will to nominate a successor to the Mutt independently of the disciples and thereby ignoring the rights of the disciples in this behalf. The 1st Defendant replied that, though he has not nominated the fittest among the candidates chosen by the disciples, he still desired that they should approve of the nomination he has made of the 2nd Defendant.

12. Plaintiffs charge that the 1st Defendant has no right either by will or otherwise to appoint a successor independently of the disciples and the nomination by him of Defendants 2 and 3 as successors by the will aforesaid is null and void and not binding on the disciples of the Mutt as being in violation of their rights and of the usage of the institution.

13. The Plaintiffs further state that, as the 1st Defendant is contemplating the completion of the appointment of the 2nd Defendant as Jeer by causing Jeevasradham and other ceremonies to be performed and is threatening to do so and make over to the 2nd Defendant possession of the Mutt and its properties, it is necessary that permanent injunction should be issued restraining the 1st Defendant from further proceeding with the appointment and of the installation of the 2nd Defendant or of the 3rd Defendant as his successor and delivering possession of the Mutt to either of them, and Defendants 2 and 3 from being appointed and installed as Jeer and from taking possession of the same except in accordance with the usage of the Mutt aforesaid.

14. Plaintiffs state that, as the disciples of the Mutt are too numerous to join as Plaintiffs and are scattered throughout the

Presidency, they crave permission to institute the suit on behalf of and for the benefit of themselves and all other disciples of the Mutt.

The cause of action for this suit arose at Mannargudi within the jurisdiction of this Court from and after the 19th January 1913.

15. The Plaintiffs estimate the value of the relief sought at the sum of Rs. 5,100 for purposes of jurisdiction and court fees.

16. The Plaintiffs therefore pray for judgment as follows :—

1. That it be declared

(a) that in accordance with immemorial usage and custom of the Ahobilam Mutt, the right to select the successor to the Jeership of the Mutt is vested in the whole body of disciples of the Mutt,

(b) that during the lifetime of the Jeer, the said right is exercised by the disciples who attend and are present at the place where the presiding deity is for the time being located, after reasonable notice calling upon the disciples to attend for the said purpose in accordance with the usage set out in para 5 above,

(c) that the Jeer should install the person selected or nominated by the disciples as aforesaid, and no other, in accordance with the usage of the Mutt ;

2. That it be declared

(a) that the Jeer of the Ahobilam Mutt has no right either by will or otherwise to appoint a successor to the office of Jeer independently of the disciples,

(b) that the appointment by the 1st Defendant of Defendants 2 and 3 as per his will dated 19th January 1913 or thereabouts is null and void and not binding on the Mutt or the disciple thereof ;

3. That an injunction be issued restraining the 1st Defendant from proceeding with the appointment and installation of the 2nd Defendant or of the 3rd Defendant or any other person as

his successor in disregard of the usage of the Mutt in this behalf as aforesaid; or from delivering possession of the Mutt or its properties to them or either of them; and against defendants 2 and 3 restraining them from entering upon and taking possession of the office or of the Mutt and its properties;

4. For costs and for such further or other relief as to this Court may seem fit.

The written statement of Srivan Satakopa Sree Parankusa Yatindra Mahadesigan, the 1st Defendant herein, is as follows:—

1. This Defendant denies the allegations in the plaint not herein expressly admitted and puts the Plaintiffs to proof of the same.

2. The plaint discloses no cause of action and on the averments in the plaint the Plaintiffs are not legally entitled to maintain the suit.

3. As the title of the 1st Defendant is admitted by the Plaintiffs on the allegations contained in paras. 7 and 8 of the plaint, the Plaintiffs have yet no cause of action and the suit is premature.

4. The plaint contains no allegations that the Plaintiffs are entitled to any legal character; nor have they any right to any properties; and the suit is therefore unsustainable.

5. The Plaintiffs being in a position to ask for further relief with reference to the allegations in paras. 7 and 8 of the plaint and no such relief having been prayed for, the suit contravenes the provisions of Section 42 of the Specific Relief Act and is therefore unsustainable.

6. The Defendant denies the allegations in paras. 2 and 5 of the plaint that he is a trustee of the Mutt or of its properties. He is the Mathadhipati or head of the *Ahobilum Mutt* which is exclusively a religious institution. As such Head, the 1st Defendant is *ex-officio* the Adhinakartar of some temples attached thereto and subject to its control.

7. This Defendant denies the allegations in para. 6 of the plaint that "Mutt, according to usage, is Sishyadhinam, *i.e.*, under the control of the disciples."

8. This Defendant denies that the disciples of the Mutt are "beneficiaries" of the Mutt, or are, by immemorial usage, governing the Mutt, entitled as such to select a successor to the Jeership of the Mutt whenever there is, or is likely to be, a vacancy to the said office as alleged in para. 6 of the plaint.

9. He denies the allegations in paras. 7 and 9 of the plaint and avers that, according to the immemorial usage of the institution, each Jeer in office has the right to appoint his successor; such right of appointment being uncontrolled by the disciples or by any one else. He is not bound to consult the disciples. The office of Jeer being spiritual and succession to the said office being from Guru to disciple, the Jeer for the time being selects a proper person, gives him *Preshamantropadesam* and *Kashayam*. The person so selected and initiated becomes a Sanyasi and, on the death of the Jeer, succeeds to his office. The disciples have no voice in any of the facts aforesaid and have no right to question the same.

10. The disciples have no right to control the choice of Jeer or in any other manner interfere with it. This Defendant denies the allegations in para. 9 of the plaint that "the Jeer has no right independently of the disciples to appoint a successor to the office of the Jeership of the Mutt."

11. This Defendant was appointed to the office by his predecessor, the 38th Jeer, under his Will, dated 7—5—1909, and not by the disciples ignoring the aforesaid Will. He denies that he accepted any appointment from the disciples of the Mutt as alleged untruly in para. 10 of the plaint.

12. This Defendant does not admit the correctness of the allegations in para. 11 of the plaint. When he was ill in September 1910, some of the disciples of the Mutt approached him in the matter of the appointment of a successor and suggested to him the names of 3 persons who might be thought of. In making the suggestion the disciples did not even profess to assert any right

in the appointment of a successor nor did the 1st Defendant recognise any such right to them. The 1st Defendant informed them that he would take the suggestion into consideration when the necessity for the appointment of a successor arose and he would exercise his powers in accordance with usage and in the best interests of the institution.

13. The 1st Defendant recovered in 1910; he fell ill again in January 1913 and it became necessary to appoint a successor. The 2nd Defendant was appointed as his successor under his Will, dated 19—1—13; subsequently the 2nd Defendant was given the *Mantropadesa* and *Kashayam* on the 20th January 1911 and a *Srimukham* was also given to him in proof thereof. He became a Sanyasi on the 14th April 1913 and has, since that date, become lawfully entitled to succeed to the 1st Defendant; and he has been participating and co-operating with the 1st Defendant in the discharge of the duties of the office and managing the properties thereto attached under the 1st Defendant's direction and guidance, and another *Srimukham* was given to him in token thereof.

14. The 2nd Defendant is a learned and pious personage, well versed in all traditions of the Mutt, and his appointment which, as a matter of fact, was made with the knowledge and consent of a large body of disciples who happened to be present, even assuming that such consent was necessary according to usage, has given immense satisfaction to the general body of disciples.

15. This Defendant denies the allegations in para. 14 of the plaint.

16. The allegations in para. 15 of the plaint are incorrect. The 2nd Defendant's appointment has become complete by his becoming a Sanyasi even before this Suit and before this Defendant had any reason to know anything about it.

17. The plaint is not properly valued.

18. The Plaintiffs are not entitled to any of the reliefs claimed.

19. The Suit, as framed, is unsustainable.

20. The 1st Defendant therefore prays that the Plantiff's Suit may be dismissed with costs.

விளம்பரம்.

பட்டு பீதாம்பர கம்பெனி, காசி.

திருப்தியில்லாதவைகளைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்வோம்.

வெண்பட்டு வேஷ்டிகள்.

சுத்தமான வெண்பட்டு வேஷ்டிகள் சிவப்பு சன்னக்கம்பி பட்டைக்கரை ருத்திராக்ஷக்கரை போட்டவை கீழ்கண்ட விலைகளுக்குக் கிடைக்கும்.

நீளம்	முழம்	அகலம்		விலை ரூபா.			
5	,,	$2\frac{1}{2}$	,,	6 முதல்		8 வரை	
5	,,	3	,,	7	,,	9	,,
6	,,	$2\frac{1}{2}$	,,	8	,,	9	,,
6	,,	3	,,	9	,,	12	,,
7	,,	3	,,	10	,,	13	,,
8	,,	3	,,	12	,,	15	,,
9	,,	3	,,	14	,,	16	,,
10-12	,,	3	,,	15	,,	20	,,
15-16-18	,,	$2\frac{1}{2}$-3, சேலைகள்					

நயம் விலை ரூபா. 20 முதல் 30 வரை.

இந்த வேஷ்டிகள், ஜரிகைக்கரை போட்டும் கிடைக்கும். உடல் சிவப்பு, ரோஸ், ஊதா, நீலம், மேகவர்ணம், காஷாயநிறம் இன்னமும் வேண்டிய நிறங்களிலும் கிடைக்கும்.

பீதாம்பரப் பட்டுச்சேலைகள்.

16-முழம் நீளம் $2\frac{1}{2}$ - அகலம் விளிம்பு முந்தி ஜரிகை வேலைகள் உடல் சாதா. சகல நிறங்களிலும் சேலைகள் கிடைக்கும். நயம் சேலை 1-க்கு ரூ. 30-முதல் 200-வரை. மட்டம் சேலைகள் ரூ. 20 முதல் 30-வரை. ஷை சேலைகள் உடலிலும் ஜரிகைப்பூபுட்டா போட்டது. நயம் ரூ. 35-முதல் 300-வரை. மட்டம் ரூ. 25-முதல் 30 - வரை.

ரவிக்கைகள்.

ரவிக்கைகள் விளிம்பு முந்தி ஜரிகைவேலைசெய்ததும், உடலிலும் ஜரிகை பூக்கள்போட்டதும். ரவிக்கை 1-க்கு ரூ. 2-முதல் ரூ. 15-வரை கிடைக்கும்.

பட்டு துப்பட்டாக்கள்.

6-முதல் நீளம், $2\frac{1}{2}$-முதல் அகலம்; விளிம்பு முந்தி ஜரிகை வேலைகளும் உடலில் ஜரிகை பூக்கள்போட்டது. மட்டம் ரூ. 7 - முதல் 15 - வரை. நயம் 15-முதல் 50 - வரை.

காஷ்மீர் சால்வைகள்.

கம்பளி (Woollen) காஷ்மீர் சால்வைகள் 6-முழம் நீளம், $2\frac{1}{2}$-அகலம். விளிம்பு முந்தி ஜரிகை வேலைகள், மூலையில் மாங்காய்போட்டது. மட்டம் ரூ. 9-முதல் 15-வரை. நயம் 15-முதல் 100-வரை.

சகல பட்டு பீதாம்பர காட்லாகு இனமாக அனுப்பப்படும்.

விலாசம் :—மானேஜர்.
பட்டு பீதாம்பர கம்பெனி, காசி.

பகவத்கீதை தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு.

இதில் அடங்கியவை :

ராமாநுஜபாஷ்யம், தேசிகன் தாத்பர்ய சந்த்ரிகை, ஆளவந்தார் கீதார்த்த ஸங்க்ரஹ ச்லோகம், தேசிகன் கீதார்த்த ஸங்க்ரஹ ரக்ஷை, தேசிகன் கீதார்த்த ஸங்க்ரஹப் பாட்டு.

முதல் பதினாறு ஸஞ்சிகைகள் வெளியாகியிருக்கின்றன.

ராயல் 8 பாரமுள்ள ஸஞ்சிகை	0	6	0
தபால்கூலி வி. பி. சார்ஜ் உள்பட	0	8	0
வருஷச் சந்தா (12 - ஸஞ்சிகை)	4	0	0
தபால்கூலி உள்பட	4	12	0

ப்ரெஸிடென்ட், சிந்தாத்ரிபேட்டை

ஸத் ஸம்ப்ரதாய வர்த்தநீ,

17, வெங்கடாசல செட்டித்தெரு, திருவல்லிக்கேணி, சென்னை.

ஸ்ரீ

வேதாந்த தீபிகை ஆபீஸில் கிடைக்கும் புஸ்தகங்கள்.

	ரூ.	அ.	பை.
1. ஸ்ரீ கீதார்த்த ஸங்க்ரஹம்—(ஸ்ரீ. இஞ்சிமேடு - சங்கராசார்யருடைய தமிழ் வ்யாக்யானத்துடன்)	0	2	0
2. ஸ்ரீ த்ராவிடவேத தாத்பர்யம்—(ஸ்ரீ. எஸ். கோபால ஸ்வாமி ஐயங்காரால் எழுதப்பட்டுள்ளது)	0	2	0
3. ஸ்ரீ அஹோபிலமடமும், அதன் ஸிஷ்யர்களின் கர்த்தவ்யங்களும் :—(ஸ்ரீ. டி. ராஜகோபாலாசார்யரால் செய்யப்பட்ட உபந்யாஸம்)	0	2	0
4. ஸ்ரீ பாகவத தனிஸ்லோகீ - (ஸ்ரீ. செட்லூர் நரஸிம்ஹாசார்யர்)	0	4	0
5. ஸ்ரீ சதுஸ்லோகீ விவரணம்	0	4	0

இவை வேண்டுமவர்கள் சென்னை, மயிலாப்பூர், கேசவப்பெருமாள் ஸந்நிதிவீதியில் இருக்கும் ஸ்ரீ வேதாந்த தீபிகை மானேஜருக்கு எழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

Printed for the General Secretary, A. M. S. Sabha, by W. Pushparatha Chetty & Co., K. R. Press, Madras.

ஸ்ரீ:

பகவத்கீதை தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு.

இதில் அடங்கியவை:

ராமாநுஜபாஷ்யம், தேசிகன் தாத்பர்ய சந்த்ரிகை, ஆளவந்தார் கீதார்த்த ஸங்க்ரஹ ஸ்லோகம், தேசிகன் கீதார்த்த ஸங்க்ரஹ ரக்ஷை, தேசிகன் கீதார்த்த ஸங்க்ரஹப் பாட்டு.

முதல் பதினெட்டு ஸஞ்சிகைகள் வெளியாகியிருக்கின்றன.

ராயல் 8 பாரமுள்ள ஸஞ்சிகை	0	6	0
தபால்கூலி வி. பி. சார்ஜ் உள்பட	0	8	0
வருஷச் சந்தா (12 - ஸஞ்சிகை)	4	0	0
தபால்கூலி உள்பட	4	12	0

ப்ரெஸிடென்ட், சிந்தாத்ரிபேட்டை

ஸத் ஸம்ப்ரதாய வர்த்தநீ,

17, வேங்கடாசல செட்டித்தெரு, திருவல்லிக்கேணி, சென்னை.

ஸ்ரீ

வேதாந்த தீபிகை ஆபீஸில் கிடைக்கும் புஸ்தகங்கள்.

		ரூ.	அ.	பை.
1.	ஸ்ரீ கீதார்த்த ஸங்க்ரஹம்—(ஸ்ரீ. இஞ்சிமேடு - ரங்கநாதாசார்யருடைய தமிழ் வ்யாக்யானத்துடன்)	0	2	0
2.	ஸ்ரீ த்ராவிடவேத தாத்பர்யம்—(ஸ்ரீ. எஸ். கோபாலஸ்வாமி ஐயங்காரால் எழுதப்பட்டுள்ளது)	0	2	0
3.	ஸ்ரீ அஹோபிலமடமும், அதன் ஶிஷ்யர்களின் கர்த்தவ்யங்களும்:—(ஸ்ரீ. டி. ராஜகோபாலாசார்யரால் செய்யப்பட்ட உபந்யாஸம்)	0	2	0
4.	ஸ்ரீ பாகவத தனிஸ்லோகீ - (ஸ்ரீ. செட்லூர் நரஸிம்ஹாசார்யர்)	0	4	0
5.	ஸ்ரீ சதுஸ்லோகீ விவரணம்	0	4	0

இவை வேண்டுமவர்கள் சென்னை, மயிலாப்பூர், கேசவப்பெருமாள் ஸந்நிதிவீதியில் இருக்கும் ஸ்ரீ வேதாந்த தீபிகை மானேஜருக்கு எழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

Printed for the General Secretary, A. M. S. Sabha, by W. Pushparatha Chetty & Co., K. R. Press, Madras.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீவேதாந்த தீபிகை.

விளம்பரம்.

இப்பொழுது தீபிகைக்குப் புதிதாகச் சந்தாதாரர்களாகச் சேரும் ஆஸ்திகர்களில் அநேகர், சென்ற விரோதிக்ருத் பரிதாபி வர்ஷங்களுடைய ஸஞ்சிகைகளையும் அபேக்ஷிக்கிறார்கள். ஶ்ரத்தையுடனும் விஶ்வாஸத்துடனும் அபேக்ஷிக்கும் அவர்களுக்கு அந்த ஸஞ்சிகைகளைக் கொடுக்கவேண்டுமென்னும் ஆவல் நமக்கு இருக்கையிலும், அந்த ஸம்புடங்களில் சில ஸஞ்சிகைகள் லுப்தங்களாயிருக்கிறபடியால் அவைகளைப் பூர்ணமாகக் கொடுக்க அஶக்தராக இருக்கிறோம். மறுபடியும் அந்த லுப்த ஸஞ்சிகைகளை அச்சிடலாமோவென்றால், அது வ்யய ஸாத்யமாக இருக்கின்றது. குறைந்தது 50 சந்தாதாரர்களாவது, ஸம்புடம் ஒன்றுக்கு ரூ. 2—0—0 வீதம் தொகையை முன்னதாக மணியார்டர் செய்து தாங்கள் அந்த ஸம்புடங்களை வாங்கிக் கொள்வதாகத் தங்கள் பெயரைப் பதிந்துவைத்தால், நாம் அவைகளை அச்சிட ஸித்தமாக இருக்கிறோமென்று இதனால் விஜ்ஞாபனம் செய்துகொள்ளுகிறோம். அப்ரதீக்ஷ்யமான சில காரணங்களால் அப்படி அச்சிடுவது ஸாத்யமில்லாவிட்டால், இதற்காகப் பெற்றுக்கொள்ளப்படும் தொகை அவரவர்களுக்குத் திருப்பிக் கொடுக்கப்படும்.

மானேஜர். ஸ்ரீ. வே. தீ.

23—12—13.

The Philosophy of Marriage.

An exposition of the Hindu System

BASED UPON

Modern principles of Biology and Sociology

BY

Uruppattur P. Krishnamachary

Vol. I. (just out) 250 Pages. Price One Rupee only (INCLUDING POSTAGE).

For copies apply to :—

C. RAJAGOPALA CHARIAR B.A., B.L.,

Pleader,

CHITTOOR.